

Yine Bendesin

– Polat Tek · 01 Haziran 2014

Sustu gözler;
Gecenin en mahrem karanlığında
Dil pas tuttu yalnızlığın koynunda
Ebesi belli olmayan gözyaşları
Kendini bıraktı en tepeden
Ve gecenin hüznün bekçisi gülümsedi
Yine bendesin bu koca deryada...

Sustu sözler;
Dilin kemiği olsa ne yazar
Issızlaşan yetim düşünceler
Darağacına takılı kaldı
Umudumun ipini
Rüzgar savurdu arsızca
İnşa edilemeden çöktü
Yine bendesin dedi geçmişim...

Sustu kalem;
Daha ilk harfı yazamadan
Kapadı gözlerimin farını
Düşüncelerimi köreltti
Haykıramadan boğazıma düğümledi
Umudumun ışığı yandı siyahi
Yine bendesin dedi hayallerim...

Sustu şair;
Gecenin gölgesine yaslandı
İçinde kopan fırtınanın dinmesini bekledi
Karabulutlar bir kahkaha attı etrafında
Çaktı hayatın sillesini ensesine
Kalem düştü elinden

Çaresizce sustu
"Yine bendesin" dedi kader...

Polat Tek
01.06.2014